

Kemal Türkler'e Saygı: Alçağı Ezin, Ama Önce Bulun!

İçeriği Yazan: [Vedat KOÇAL](#) [1] Zaman: Paz, 22/07/2012 - 11:30

"Burjuvazi kavgaya davet etti bizi; davetleri kabulümüzdür!" Kemal Türkler

"Is fecit, cui prodest" - Roma deyimi.

Sınıf tarihine uğurlanışının otuzuncu yıldönümünde *Kemal Türkler*'in anısına saygıyla..

..

Kemal Türkler'i kim, neden öldürdü?

Otuz yıldır Kemal Türkler'le ilgili tek sorunumuz bu.

Tetikçi, büyük olasılıkla belli ve otuz yıldır yargılanıyor, ve dün yargının bir kararı ile sevindik, dava zamanaşımına uğramayacak diye.

Oysa, ne polisiz, ne Savcı, ne katil, ne maktül, ne mağdur.

Mağdur olan ailesi bile, "katilin katilliği tescil edilsin, hapse girsin, başka şey istemeyiz" söylemlerinde.¹

Tek derdimiz, tetikçiyi hapiste görmek.

Görünce ferahlayacağız, mevsim bahar, her yer güllük gülistanlık olacak.

Oysa, yargılanan, adı üstünde, bir tetikçi, "sık" dediler "sıktı"; neden sıktığını ne merak etti ne sordu; diğer eli kanlı kiralık faşizan katil sürüsü gibi, komutlanmış robottan başka birşey değildir; gerçek katili gizlemekle yükümlü; biz de "hele hapse girsini gerisi önemli değil" diyerek bu işte en büyük yardımcılarız.

Kemal Türkler'in katili, "kim?" değil, "neden?" sorusunda gizlidir. Tıpkı, Doç. Bedreddin Cömert, Prof. Bedri Karafakioğlu, Prof. Ümit Doğanay, Prof. Cavit Orhan Tütengil, Doç. Server Tanilli -ki bizim şansımıza, felçle kurtulabilmiştir- Ümit Kaftancıoğlu ve adı burada sayılmayan '80 öncesi iç savaş kurbanı diğerlerinin katilleri gibi gibi. Bunların çoğunun tetikçileri bulundu, Ağca örneği, yattılar çıktılar falan filan; "kim?" ve "nasıl?" sorularının yanıtları tez elden bulundu da, bir tek bu sorunun yanıtı hep açıkta kaldı: "neden?"

Sahi, neden?

..

Kemal Türkler, DİSK'in kurucularından idi.

DİSK ne? : "Devrimci" İşçi Sendikaları Konfederasyonu.

I. Dünya Savaşı'ndan önceki ilk yayılma evresine, savaş ve '29 küresel bunalımı ile ara veren Liberalizm'in, II. Dünya Savaşı sonrası'nda girdiği ikinci yayılma evresinde, "yem" gördüğü ülkelere dayattığı, etliye sütlüye pek, hele politikaya hiç karışmayan, ücretten başka bir şey bilmeyen "meslek sendikacılığı"nın tersine, İşçi Sınıfı'nın politik iktidarını amaçlayan ve politikasını örgütleyen "politik/Devrimci Sendikacı"lığın önderi oldu.

İlk kurşun, bunun içindi.

Bununla, yani sendikacılıkla yetinmedi, İşçi Sınıfının mesleki örgütlülüğünü, olması gereken asıl yere, Sınıf'ın politik örgütlülüğüne, Parti'ye taşıdı; kendisi gibi Sendika önderi birkaç arkadaşı ile birlikte, Türkiye İşçi Sınıfı'nın politik kurumsallaşmasının doruğunu yarattı: Türkiye İşçi Partisi. Henüz "pre-kapitalist" aşamada, finans kapital egemenliğinin vahşileşerek tüm siyasal ve toplumsal yönetime el koyamadığı o 27 Mayıs sonrasının ve '61 Anayasa'sının Sosyal Devletçi günlerinde, Meclis'e milletvekili bile sokabildiler. Bu, TİP'ten sonra bir daha gerçekleşmedi; çünkü, sonraki tüm sınıf örgütlülüklerinin içinde işçi sınıfı yoktu, hepsi, maceracı ve budala yeni yetme öğrenci gençlikle, siyasal sistemin etkisiz elemanı entelektüalizmin, kendilerini kandırarak avuttukları "komedi piyesleri" olacaktır.

İkinci kurşun da bunun içindi.

Büyük Öğretmen Lenin'in öğrettiklerinden "Devrimci kuram olmadan devrimci eylem, devrimci eylem olmadan devrimci kuram olmaz!" temel ilkesi gereğince, kuramlarını uygulamaya dökme görevini, tarihsel bir erdeme çevirerek yerine getirerek, Türkiye İşçi Sınıfı'nın ve sınıf tarihinin en görkemli, en coşkulu ve en etkili sınıf eylemini, 15-16 Haziran 1970'i örgütleyen ve yönetenlerin başında idi.

Türkiye İşçi Sınıfı ve siyasi tarihi, o denli büyük kitlesel katılımıyla, coşkusuyla ve görkemiyle, ve daha önemlisi, etkili sonuçlarıyla, benzer bir örgütlü eylemi, " '89-90 Baharı" denilecek, ve çok daha sönük Zonguldak Madenci eylemi ve yürüyüşüne dek bir daha göremeyecektir.

Üçüncü kurşun da bunun içindi.

..

Sistem açısından suç, "Solcu-Sosyalist" olmaksa, '80 öncesinin aydın-entelektüel kesimi, en ağır suçlu olanlardı; eğitim, ve ona bağlı olarak politik bilince dayalı politik yazım, işçi sınıfı açısından ciddi bir lüks olduğundan, "sol" propaganda ve örgütlenme, "sol aydın"ın omuzlarına yüklenmiş durumdaydı; daha doğrusu, bunu, "sol aydın" böyle algılamış ve kabul etmişti.

TİP'in lider kadrosundan Mehmet Ali Aybar, Sadun Aren, Behice Boran benzeri "sol aydın"lar, uzun yıllar yaşayabildiler, sistem, onları, birkaç kez kulaklarını çekmek için hapse atmaktan başka biçimde cezalandırmadı.

Ama Kemal Türkler'i öldürdü.

Çünkü, yukarıdaki örneklerde açıkça görüldüğü üzere, Kemal Türkler, doğrudan İşçi Sınıfı'nın içinden geliyordu. Bu hali ile, sistemin güvenliğini "gerçekten" tehdit ediyordu; 15-16 Haziran ise, Kemal Türkler'in "suçüstü" yakalanışı idi.

İşçi Sınıfı'nın içinden gelmeyen, sınıf gerçeğine yabancı, "kampüs solcusu" aydın için, 12 Mart faşizminin sonrasındaki "1974 Ecevit affı", nedamet getirip pişmanlık bildirmesi için ilk adımdı; sonrasındaysa, 12 Eylül faşizminin ardından Özal'ın "dört eğilimi kucaklayan şefkatli, bağışlayıcı

kucağı", sol aydının aslında hiç de dövüşmediği savaş alanından kaçışında izlediği yol olmuştur.

Nihayet, '68'deki üniversite işgalcisi hızlı Sosyalist öğrenci Cavit Kavak'ı Anap bakanı, idamla yargılanan silahlı örgüt kurucusu öğrenciyi gazeteci-genel yayın yönetmeni, hapisten yeni çıkan işsiz militan eskisini reklamcı-iş adamı, sürgündeki "devrimci sanatçı" Cem Karaca'yı ilahi bestecisi yapan irade, Özalizm'in "dönikleştirme-devşirme" süreçleridir.

Bu hali ile faşizm, 12 Mart'ta da, 12 Eylül'de de "sol entelektüalizm"e, "akıllı ol!" tehdidini savurmuş, korkup sinmeyen azınlığı yok etmiş, doğası itibarıyla korkup kaçmaya koşullu çoğunluğu ise, süngüsünü düşürüp beyaz teslim bayrağını çekmekten öteye geçirmiş, kendi saflarında "kukla-ajan" görevine getirmiştir.

Şimdilerde, yazılı ve görsel "medya"nın her yerinde, "eski" sözcüğü geçer geçmez "biz ne güzel çocuklardık" arabesk şarkısını neşeli nağmelerle söylemeye devam eden, "şimdi" denilince ise, dönekliği ile onur duyduğunu söyleyen "aydın taife", işte o günlerin kalıntısıdır.

Bu hali ile, 12 Mart ve 12 Eylül faşizmlerinin düşürdüğü, teslim aldığı "sol aydın"a, sistemin verdiği görev, sağda ekonomizmin liberal söylemleriyle toz pembe zenginlik düşleri, solda ise, "şeriat-laiklik" sözde çelişkisi ve yapay "rejim tehlikede" gündemi yaratarak, "emek-sermaye" çelişkisinin kitleler tarafından saptanmasını ve bu çelişki üzerinde politika/örgütlenme üretilmesi olasılığını engellemek, sol düşüncüyü, siyaseti ve örgütlülüğü tasfiye etmektir.

Bu hali ile Liberal sistem akıllı, Dünya'nın birçok yerinde yitirmekte olduğu "son zafer/tarihin sonu" iddiasını, Türkiye'de gerçekleştirmek hevesindedir ve hedefine ulaşmaya her zamankinden daha yakındır.

Bugün, özellikle, devşirilmiş/teslim alınmış sol aydının, "şaşırtmak/ hedef saptırmak" görevini mükemmelen yerine getirmekte olduğu rahatlıkla söylenebilir. Örneğin, geçmişinden söz ederken, hep asılan çocuklardan, mahpusluktan, işkenceden, acılardan söz ederek, solun gelecek hedefine "olanaksızlık, sonrasında yılgınlık ve karamsarlık" zorunluluğu koyması, buna karşın, Kemal Türkler adını, DİSK ve TİP deneyimlerini, 15-16 Haziran eylemlerini, şeytandan korkan müminin korkusuyla gizlemesi, işte bu yüzdendir.²

Sonuçta, Kemal Türkler örneği, "doğrudan sınıfın içinden gelen" bir örgütlenme ve eylem örneği olarak, sistem aklının, sistemin dengesini "tehlikesizce" bulmasını sağlamak için, terazinin "sol kefesi"ni oluşturmak üzere ürettiği "etkisiz eleman sol aydın-sol entelektüalizm" türevinin ihanetini açığa vuran "turnusol" görevi görmektedir.

O halde, yok edilmesi gereklidir.

Kemal Türkler'e sıkılan dördüncü ve "öldürücü" son kurşun da bunun içindi.

..

Şimdi davaya dönebiliriz: tetikçi zaten belli; bu, "nasıl?" sorusunun yanıtıdır.

Kemal Türkler'in, yazıda sayılan ve her bir kurşuna gerekçe gösterilen özellikleri ile "neden?" sorusunun yanıtını bulmuş oluyoruz.

"Neden?" sorusunun yanıtı ise, azmettiriciyi, yani gerçek katili açığa çıkarıyor.

Böylece, yazının en başındaki "kim?" sorusunu da yanıtlamış oluyoruz:

Dünyanın her yerindeki en acımasız, en kanlı katildir o.

Oysa, Ozan Mahzuni Şerif, kırk yıl öncesinden haber vermektedir: "Amerika katil, katil!.." diye

..

Bu yazıda, bizim için asıl önemli olan tetikçiye ve kanlı katile “yardım ve yataklık eden” sol aydın” ihanetinin, alçaklığının ortaya çıkmış olmasıdır.

Fransız Devrimi’nin büyük Öğretmeni Voltaire, işte bu yüzden yüzyıllar öncesinden sesleniyor insanlığa ve bize:

“Ecrasez l'infâme! – Alçağı ezin!”..

Vedat KOÇAL

vedat.kocal@politikadergisi.com [2]

¹ <http://www.hurriyet.com.tr/gundem/15363069.asp?gid=373> [3]

² <http://www.politikadergisi.com/makale/42-yildonumunde-15-16-haziranin-og...> [4]

Yorumlar

- [Tarih](#) [5]
- [Terör](#) [6]
- [Toplumsal](#) [7]

Kaynak URL (21/05/2024 - 05:09 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/kemal-turklere-saygi-alcagi-ezin-ama-once-bulun>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/vedat-kocal>

[2] <mailto:vedat.kocal@politikadergisi.com>

[3] <http://www.hurriyet.com.tr/gundem/15363069.asp?gid=373>

[4] <http://www.politikadergisi.com/makale/42-yildonumunde-15-16-haziranin-ogrettigi>

[5] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/tarih>

[6] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/teror>

[7] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>